

KORYBANTER, kärybantt'r, m. 3. pl. (gam. hist.) Cybeles eller Rheas prester, hvilka med larmande musik firade hennes fester. [Co —.]

KORYBANTISK, kärybanttisk, a. 2. Stormande, vildt larmande; hänförd. [Co —.]

KORYFÉ, käryfé, m. 3. (grek. *Koryphaios*, af *Koryphé*, hufvud) 1) Anförare för kören vid Grekernes skådespel. — 2) (fig.) Hufvudman, ledare. [Coryphé.]

KOS, förkortadt af *Kosa*. (fam.) Bort, borta. *Gå, springa, löpa, fara, flyga sin k. Han är sin k.*

KOSA, f. 1. Viss bestämd riktning för segling, äfv. för rörelse i allmänhet åt något visst håll. *Ställa sin k. norr ut. Ändra sin k., taga annan k. Förlora rätta k-n.* — Förmodas hafva kommit af det franska *Cours* eller det engelska *Causey*.

KOSJUS, m. sing. Örten *Polemonium cæruleum*.

KOSKÄLLA, f. 1. Skälla, som bindes om halsen på ko, hvilken går i vall, för att af ljudet hafva ledning, när man vill söka upp kon eller den hjörd, hon tillhör.

KOSMETISK, käsmétisk, a. 2. (från grek.) Förskönande. *K-a medel*, skönhetsmedel. [Cos —.]

KOSMISK, käässmisk, a. 2. (af grek. *Kosmos*, värld) Som tillhör, angår, har samband med hela världssystemet, har sitt ursprung, sker utom jorden. [Cos —.]

KOSMOGONI, käsmågåni', f. 3. Lära om världens daning. [Co —.]

KOSMOGRAFI, käsmågrafi', f. 3. Lära om världen, för så vidt den kan uppfattas genom blotta förnimmigen. En del af Kosmologien. [Co — phie.]

KOSMOGRAFISK, a. 2. Som har afseende på kosmografien. [Co —.]

KOSMOLOGI, käsmåläji', f. 3. Lära om världen i dess helhet. [Co — gie.]

KOSMOLOGISK, käsmåläjisk, a. 2. Som tillhör, har afseende på kosmologien. [Co —.]

KOSMONOMI, käsmånåmi', f. 3. Lära om de allmänna lagar, efter hvilka den fysiska världen styres. [Co — mie.]

KOSMOPOLIT, käsmåpåli't, m. 3. Verldsborgare. [Co —.]

KOSMOPOLITISK, a. 2. Verldsborgerlig. [Co —.]

KOSMORAMA, käsmåråma, m. 3. pl. — *ramer*. (af *Kosmos*, värld, och *Horao*, jag ser) Ett slags tittskåp eller äfven rum, der man genom tithål får beskåda måningar, föreställande märkvärdiga utsigter, hvilka genom förstoringsglas visa sig i naturlig storlek. [Co —.]

KOSOPP, m. 2. Se *Kosvamp*.

KOSSA (slutet o), f. 1. (pop. o. i barnspråket) Se *Ko*.

KOSSAK, kåsäck, m. 3. Ett slags rofdjur af Hundsläktet, i trakten af Cap och i Nubien, till färgen gulgrått. *Canis Cossac*.

KOST, käässt, m. sing. Mat. *Hafva fri k. Gifva någon k. och lön. K. och kläder. God, dålig k.*

KOSTA, käässt, v. a. 1. 1) Gälla i pris. *Hvad k-r det? Det k-r 100 r.dr. Uret har k-t honom 20 r.dr. Dessa band k. 6 sk. alnen. Det k-r bra, mycket.* (Talesätt) *K-r det något, så smakar det och något, väl är det dyrt*, men så har man ock njutning deraf. — *Syn*. Gälla. — 2) Förorsaka, medföra kostnad. *Sonen k-r fadren mycket. Kuren k-r mycket.* — 3) Er-

fordra. *Detta arbete k-r mycket tid, möda, mycket svett, eftertanka. Den saken har k-t mig mycket tid. Segern k-de mycket blod, vanns ej utan mycket blodsutgjutelse.* — 4) Medföra förlust af. *Barnets födelse k-de modren lifvet*, orsakade hennes död. *Fålltåget k-de honom en arm. Det har k-t honom friheten. K. hvad det k. vill*, förlusten må bli huru stor som helst. — 5) *K. på*: a) Utgifva penningar till nytta för någon eller till förbättring af en sak. *Han har k-t mycket på honom. Han gör nytta för hvad man k-t på honom. K. på band till en hatt.* — b) a) Medföra trötthet, försvaga. *Det k-r på att arbeta dag ut och dag in. Det k-r på halsan, på krafterna.* — β) Förorsaka smärta. *Det k-r på mig att nödgas göra det.* — *K. út*, utgifva, utbetala. *K. ut mycket penningar.*

KOSTBAR, a. 2. Se *Dyrbar*.

KOSTBARHET, f. 3. Se *Dyrbarhet* (begge bem.).

KOSTBART, adv. Se *Dyrbart*.

KOSTELIG, m. fl., se *Kostlig*, &c.

KOSTFÖRAKTARE, m. 3. — *TERSKA*, f. 1. (fam.) En, som icke vill äta annat än fin och läcker mat. Brukas endast i det negativa uttrycket: *Ingen k.*, som gerna håller till godo med hvad mat som helst; (fig.) icke noga i sina njutningar. *Han, hon är ingen k.*

KOSTGÅNGARE, m. 3. En, som har sin dagliga mat hos någon emot öfverenskommen betalning. — *Syn*. Spisgäst.

KOSTHÅLL, n. 3. Tillhandahållande af daglig mat åt andra emot öfverenskommen betalning för viss tid. *Vara i k. hos någon*, vara spisgäst hos honom.

KOSTHÅLLNING, f. 2. Se *Kosthåll*. Brukas mest i fråga om beskaffenheten af den mat, som hålles spisgästerna tillhanda. *K-en hos fru N. är dålig.*

KOSTLIG, a. 2. (af *Kost*) 1) (egentl.) Högst välsmaklig, läcker. *K. mat. dryck.* — 2) (i allm.) Utsökt, högst förträfflig, ypperlig. *En k. bok.* — 3) Högst löjlig, narraktig. *Det är verkligen k-t. Ett k-t äfventyr.* — *Kostlighet*, f. 3. — *Kostligt*, adv.

KOSTNAD, m. 3. Penningar, som utgifvas för person eller sak. *Han har förorsakat sin far stora k-er. Bestå k-en för något. Draga halva k-en hvar. Med mycken, ringa k. Sätta sig i k., ådraga sig utgifter. Göra sig onödig k. Komma en på mycken k.* — *Ss. K-sersättning.*

KOSTNADSFRI, a. 2. neutr. — *fritt*. Som medför ingen kostnad. *K. undervisning.*

KOSTNADSFRIIT, adv. Utan kostnad. *K. spisa hos någon.*

KOSTNADSFÖRSLAG, n. 3. o. 3. Förslag, innehållande ungefärlig beräkning af de blifvande kostnaderna vid ett företag. *Göra upp k-et för en jernvägsanläggning.*

KOSTNADSRÄKNING, f. 2. Räkning, som upptager kostnaderna vid ett företag eller eljest i och för någons räkning.

KOSTPENNINGAR, m. 2. pl. Penningar, som någon får till sin dagliga mat, i stället för kost. *Hans betjent får k. Hafva k.*

KOSTSAM, a. 2. Som kostar mycket, medför stora kostnader, dyr. Säges icke om hvad som köpes och säljes. *En k. resa. K-t företag.*

KOSTSAMHET, f. 3. Egenskapen att vara kostsam.